

blive, at der opnaas en aarlig Besparelse af ca. 250,000 Kr., medens der saa paa den anden Side til Forøgelse af Konduktørernes og Kontorassistenternes og Overportørernes Lønning maa anslaaes ca. 26,000 Kr., og til Udgift til Pensionssindretningen paa Grund af, at vi foreslaa Milepengene optagne som en integrerende Del af de paagældende Personers Lønning som pensionsgivende, vilde der medgaa ca. 11,000 Kr., med andre Ord: 37,000 Kr. paa de to Konti. Dertil kommer selvfølgelig en noget forøget Udgift, som dog neppe vil blive stor; til Pensionskassen, paa Grund af de Forandringer, vi foreslaa i Pensionssindretningen, nemlig at visse Klasser af Funktionærer skulle kunne faa fuld Pension efter kortere Tjenestetid end 35 Aar, og dels vil der medgaa nogen Udgift, som jeg nævnte før, til Bestillingstillæg, som jeg er enig med den højtærede Minister i ikke helt kunne undværes. Men det er umuligt i Djebløkket at udtale noget, der endog blot tilnærmelsesvis kan anses for rigtig, om hvad Udgiften vil blive paa disse Konti, og navnlig hvad den forøgede Udgift til Pensionssvæsenet vil blive. Det vil først vise sig efter nogle Aars Forløb, naar man ser, hvorledes den hele store Sag udvikler sig. Endogsaa det høje Ministerium og Statsbaneadministrationen har jo til Udvalget maattet erklære, at de egentlig ikke havde noget Materiale, hvorpaa de kunde bygge en Sandshylighedsberegning, der havde nogenlunde Værd for Djebløkket. Dertil skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Lüttichan: Naar der er Tale om Jærnbanevæsen, Jærnbaneltrafik og Jærnbanelinier i det hele, er det noget vanskeligt at faa det store og brede Publikum tilfredsstillet, og den hele Bevægelse, som nu er oppe, og som længe har været oppe for at skaffe Administrationen af de danske Statsbaner ind under Rigsdagen, er jo en Bevægelse, som maaske vil lede Misfornøjelsen i Fremtiden hen imod et andet Punkt, og som derfor vil ligesom bringe Misfornøjelsen ind i andre Baner. Man vil ikke kunne have Misfornøjelsen hos det Publikum, som bruger Jærnbanerne, men jeg tror, at naar man vil accentuere, at der er saa stor Utilfredshed her i Landet med Jærnbaneadministrationen, tager man væsentlig fejl, og man overdriber Betydningen deraf. Jeg tror, at der paa mangfoldige Omraader hersker stor Utilfredshed med Jærnbanevæsenet og dets Administration, og at man kun vil tjene Sagen slet, hvis man udhæver ensidig de Punkter, hvor Misfornøjelsen skulde have sit Sæde og finde sit rette Holdepunkt. Jeg tror ogsaa,

at man tager fejl, dersom man vil mene, at Misfornøjelsen over de store Omkostninger, som Jærnbanebristens medfører, hovedsagelig er begrundet i en fejlagtig anlagt Centraladministration. Det er nemlig min Overbevisning, at ligesom Fordringerne bestandigt stige, saaledes maa ogsaa Udgifterne ved Jærnbanevæsenet tiltage i lignende Grad. Naar det i denne Debat er udtalt af det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen), at han fandt, at der blev brugt for meget og anvendt for store Masser af Personel i Jærnbanebristens Tjeneste, og naar han opregnede den Tilvækst, der havde fundet Sted, men saa i samme Mødebæret ankede over, at der gaar for saa Tog gennem en enkelt Afdeling af Jærnbaneforvaltningen, navnlig paa Fyn, saa peger det i mine Øjne hen paa, at man sammenblander modsatte Krav. Man ser ikke skarpt paa, hvorledes Fordringerne kunne stilles i Forhold til hinanden, thi stiller man store Fordringer til Sltog, Natto, hyppige og bekvemme Tog, saa maa ogsaa Omkostningerne stige; det er en ganske nødvendig Følge deraf. Naar jeg har tilladt mig at udtale, at der i det hele og store er Tilfredshed med den Maade, hvorpaa Jærnbanen administreres, sigter jeg derved til den hele Forvaltning af Jærnbanerne, den hele Maade, hvorpaa Driften røgtes over for Publikum, og ligeledes til forskellige Dele af den højere Administration, og særlig tager jeg derved Sigte paa et enkelt Punkt, idet jeg gerne vil fremsætte et Forsvar for, at vi her i Landet maa beholde den Inddeling i to store Linieforvaltninger, som findes i det foreliggende Lovforslag, og som ogsaa et Mindretal i Udvalget har fastholdt. Jeg tror, at det i høj Grad vil skade Jærnbanebristen, hvis man gaar frem paa den Maade, som er foreslaaet af Flertallet. Ganske vist er der udhævet forskellige Punkter til Forsvar for saaledes at samle de to Linieforvaltninger under et; men jeg tror ikke, at dette Forsvar holder Stik. Jeg tror, at for den store Del af Landet, som adskilles fra Sjælland ved Storebælt, altsaa for Sylland og Fyn, der ligger vest for dette Bælt som en søregen Afdeling af Landet, maa der stilles særlige Krav til Trafikken, som kun kunne fyldestgøres, naar der, saaledes som nu, ser en særlig Trafikchef og en særlig Linieforvaltning for denne Afdeling. Der er forskellige Krav, der for Syllands Vedkommende gøre sig gældende i en højere og mere fremtrædende Grad end paa Sjælland. Det er i Sylland særlig Kvæg- og Hesteudførselen og den Slags Genstande for Trafikken, som ere dens Hovedobjekter, medens